

for, at der er Ting deri, som bør forandres.

Hvad den sidste ærede Talers Ytringer om Brandfogderne angaar, skal jeg bemærke, at jeg har vistnok ikke sagt noget slemt om de nuværende Brandfogder, men jeg mener, at den Tid er vistnok ikke fjern, da det bliver nødvendigt, at der kommer kyndigere Folk til, end der nu kan opdrives paa Landet, navnlig naar man ser hen til den store og forskelligartede Bebyggelse paa Landet, ogsaa omfattende industrielle Bygninger, som vistnok i Fremtiden vil finde Sted i høj Grad. — Med Hensyn til Detaillerne i Loven udtalte det ærede Medlem, at de saakaldte Varmekamre skulde være af Jærn. Jeg tror, at det ærede Medlem tager fejl deri. Naar der er Jærnkonstruktion, hører den vistnok til de Apparater, som maa staa i Varmekammeret, men det er et Detailspørgsmaal, som der ikke er Grund til at komme dybere ind paa ved en første Behandling, hvor der ikke foreligger Ændringsforslag.

Da ikke flere begærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fussing: Jeg tillader mig at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Omtale og Afstemning vedtoges dette Forslag af *Fussing*.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fristen for Regningskravs Forældelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 1373).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: For to Aar siden fik Landstinget forelagt et Forslag til Lov om Forældelse af Fordringsrettigheder, et Lovforslag, der var udarbejdet med stor Sagkundskab og Dygtighed, og hvortil

Landstinget sluttede sig, idet der dog paa enkelte Punkter foretoges Forandringer deri. Nu vender Lovforslaget tilbage hertil, efter at det i et helt Aar ikke har været fremmet i Folketinget, som et Forslag til Lov om Fristen for Regningskravs Forældelse. Det vil altsaa sige, at man har plukket et enkelt Punkt ud af det tidligere Lovforslag og behandlet det, medens man har forbigaaet en Række andre deri omtalte Forhold, til hvis systematiske Behandling af Lovgivningsmagten der i høj Grad er Trang. Jeg skal først nævne Spørgsmaalet om Forældelse af andre Fordringer end Regningskrav, saaledes som dette Begreb her forklares, og i Forbindelse hermed det saare vigtige Spørgsmaal, fra hvilken Tid Forældelsesfristen skal regnes. Forholdet er jo for Tiden det, at Fristen regnes fra Fordringens *Stiftelse*, medens man i Regeringsforslaget regnede den fra Fordringens *Forfaldstid*, en Regel, der er meget mere praktisk, hensigtsmæssig og nyttig. Dernæst skal jeg nævne det vigtige Spørgsmaal, om Forældelsens Afbrydelse, hvorom den gældende Regel er den, at man nu kan afbryde Forældelsen paa mange Maader, baade judicielt og ekstrajudicielt, blot ved Beskikkelse, ved Tilkendegivelse til vedkommende, ved Stævningsmænd og paa anden Maade, om, at man vil fastholde Fordringen. Der behøves ingen Forskrykning, der behøves ingen Paategning af Skyldneren om, at han anerkender Gælden; men man kan ogsaa anlægge Sag, man kan indkalde vedkommende for Forligskommissionen og derved tilkendegive, at man gør Fordring paa Beløbet. I denne Henseende var der indført den Bestemmelse, at bortset fra det Tilfælde, at vedkommende selv erkender Gælden, kan Afbrydelse kun finde Sted ved Anlæg af en Sag, der føres til Ende. I Forbindelse med dette skal jeg endelig nævne, at der var en Række af, hvad jeg vil kalde Incidenspunkter, forholdsvist mindre vigtige Spørgsmaal, i alt Fald Spørgsmaal, der stode i anden Række, men som ogsaa burde være Genstand for Behandling, f. Eks. om Panteretten skulde vedblive at bestaa, naar Fordringen var forældet, eller ikke. Hele det store Arbejde, som saaledes var gjort, synes at være gjort forgæves; Folketinget har ikke villet gaa ind derpaa, har ikke villet vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, det er kommet herfra, hverken med eller uden Ændringer. Derimod er man gaaet til at indskrænke Lovforslaget til kun at angaa Fristen for Regningskravs Forældelse,